

12 blev altsaa forøget til 13. Det var 1ste Fabrikinspektorat, der fik denne Assistent. Man gik nemlig den Gang ud fra, at Tallet paa de Kedler og Arbejdssteder, som vedkommende Assisterter skulde føre Tilsyn med, var steget fra 3,912 til 4,920, en Stigning altsaa af 25 pCt. Men her i Motiverne oplyses det, at Stigningen for 2det Fabrikinspektorat for Jyllands Vedkommende har været fra 1,870 til 2,670, altsaa en Stigning af 45 pCt. Det er derfor indlysende, at man ikke bør gaa til en mindre Udvidelse end 2 Assisterter, skønt man i Begyndelsen tænkte, at 1 maaske kunde være tilstrækkelig. Naar man nemlig har vedtaget en Lov om Arbejdernes Forsikring mod Ulykkestilfælde, der jo særlig vil faa med de Arbejdssteder at gøre, som omfatte Dampmaskiner, Mejerier, Damptærskværker o. lign., vil det være galt, hvis man blev saaledes stillet, at Assisterterne ikke kunde overkomme at syné disse Dampkedler i den Periode, som de skulle. Det vilde ogsaa være uheldigt for vedkommende, naar man tillige staar over for Risikoen med Hensyn til Ulykkestilfælde under Arbejdet. — I Henhold til disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets eneste Paragraf og Sagens Overgang til 3dje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Navneforandring.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3477 ff.)

Der var til denne Behandling ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ordføreren (*Svend Høgsbro*): Efter den Stilling, som den højtærede Minister indtog til de Ændringsforslag, som trods Udvalgets Advarsel bleve vedtagne her ved 2den Behandling, kan der jo ikke være Tvivl om — antage vi — at den højtærede Minister ikke vil kunne tilsige det nu foreliggende Lovforslag sin Støtte paa dets videre Gang. Der kan altsaa allerede af den Grund næppe være nogen som helst Tale om, at dette Lovforslag alligevel ved at føres videre af dette Ting vil kunne føre til noget praktisk Resultat i indeværende Samling. Hertil kommer, at Forslaget, som det nu foreligger — selv med de ved 2den Behandling foretagne Ændringer, som jo Udvalget trods den Advarsel, det gav paa Grund af sin Aftale med den højtærede Minister, fandt fra sit Standpunkt vare Forbedringer — dog ikke i og for sig tilfredsstillende Udvalget. Vi ere ikke komne bort fra det Syn paa Sagen, at vort eget oprindelige Forslag alligevel bedre betegnede, hvad vi ønskede i denne Sag, end selve det nu foreliggende Forslag. Da vi altsaa under disse Omstændigheder maa, som jeg sagde, gaa ud fra, at der alligevel ikke vil komme noget ud af Sagen i denne Samling, have vi overvejet, hvorledes man bedst kunde benytte Mellemtiden mellem denne og den følgende Samling, da vi ønske og forbeholde os at tage Sagen frem igen. Og der er det da, vi have henvendt vor Opmærksomhed paa de Røster, der fra Sider, som stærkt interessere sig for og ere meget fortjente af denne Sag, have lydt om at faa Lejlighed til paa den autoriserede Maade, som ligger i, at der nedsættes en Kommission, at udtale deres Mening om den foreliggende Sag. Personlig nærer jeg endnu den Anskuelse, som jeg berørte ved 2den Behandling, at hvor rigtigt og vigtigt det end kunde være at faa visse Sider af denne Sag, særlig Navnevalget, Navnekilderne, gjorde til Genstand for en saadan sagkyndig Behandling, vilde dette i og for sig ikke være til Hinder for, at man behandlede og vedtog et Lovforslag om det samme Emne, uden i Forvejen at have haft en saadan Behandling af disse Sider af Sagen. Naar blot Lovforslaget gik ud paa, hvad jeg mener, det burde gaa ud paa, nemlig